

תת"ע 6602/02/15 - מדינת ישראל נגד שלומי קורן

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 6602-02-15 מדינת ישראל נ' קורן
תיק חיזוני: 51200778119

בפני כבוד השופטת רות וקסמן
המשימה מדינת ישראל
נגד שלומי קורן
הנאשם

החלטה

בפני טענת "אין להшиб לאשמה" עפ"י סעיף 158 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב - 1982 (להלן: "חוק סדר הדין הפלילי").

.1. הנאשם שלומי קורן מואשם כי בתאריך 14.12.14 בשביבות השעה 07:45 נаг ברכב מדגם סיטרואן מ.ר. 10-75-721 ברוחב רמב"ם פינת שטמפפר בפתח תקווה ועקב רכב כאשר הראות לקויה ושדה הראייה חסום ומוגבל.

.2. בסעיף "נסיבות המקירה" נרשם ע"י השוטר שערך את הדו"ח, רס"ב בני בدني (להלן: "השוטר") כי מדובר ברחוב בו יש שני נתיבים אחד לכל ציוון. היה טור ארוך היה פKKK תנוצה עד לרחוב שטמפפר בו יש שלט עצור בפינת הרחובות רמב"ם. היו שם לפני השלט לפחות 8 כלי רכב שעמדו לפני הצומת כאשר גם ברחוב שטמפפר הייתה תנוצה عمוסה ולא ניתן היה להשתלב ולצאת. אז בהפתעה הנהג הנ"ל שעצרתי ורשמתי לו את הדוח עקב את כל הטור כאשר נסע בנתיב הנגדי ויוצא מהצומת כאשר מסkn הנהגים שחצזו ונדחף בכוח וגרם לרכבים לבלם. נסעתו אחריו ואז הנהג נסע לרחוב סטרומה פינת בר כוכבא אשר אני בקשר עין והנהג פנה ימינה בניגוד לתמרור שיש במקום שאסורה פניה ימינה. הנהג עצר ברחוב פרומקין והודה בбиzeug עבירת התנוצה. דברי הנהג היו עקפני כי אשר שמתי 4 וינקרים בכוונה לרכב לפני ויצאת לעקביפה. אז גיליתי שאין עוקף טור של מכוניות ולא הייתה לי ביריה אלא להמשיך לעקב כדי לא לחסום נתיב" (ת/1).

.3. לנאשם מיוחסת עבירה לפי תקנה 47(ה)(1) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961 (להלן: "תקנות התעבורה").

4. בדיעו שנערך בפני בתאריך 21.9.15 נחקר השוטר בחקירה נגדית ע"י ב"כ הנאשם ובחקירה חוזרת קצירה ע"י ב"כ המאשימה. בתום שמייעת עדותה העלה ב"כ הנאשם את הטענה כי "אין להшиб לאשמה" מהטעם שעובדות כתוב האישום אין מגלות את העבירה וכי יש ליקויים מהותיים בדו"ח ת/1 כפי שנרשם ע"י השוטר.
5. ב"כ הנאשם טוען, בקליפת אגוז, כי על פי כתוב האישום העבירה בוצעה ברמב"ם פינת שטמפרפער פ"ת, ומכאן, לטענתו, בוצעה בצתמת הרוחבות, ואילו השוטר הודה בחקירה שהעבירה בוצעה במהלך נסיעה ברחוב רמב"ם לכיוון רח' שטמפרפער. עוד טוען ב"כ הנאשם כי בדוח שערק השוטר לא מצוין שהדוח הוגש נגד הנагה הנאשם, וכי לא מצוין שהראות הייתה לקויה ושدة הראייה חסום ומוגבל.
6. מנגד טוענת המאשימה, בקליפת אגוז, שעדפי ההחלטה לא תתקבל טענה כי "אין להшиб לאשמה" במקורה שהובאו "ראיות בסיסיות אם כי דלות להוכחת יסודותיה של עבירה שפרטיה הובאו בכתב האישום (ע"פ 76/76 מדינת ישראל נ' כחלון פ"ד לב(1), 170 (להלן: "פס"ד כחלון"), וכי בנסיבות העניין עדותו של השוטר תומכת בעובדות שפורטו בכתב האישום, וכי גם אם קיימים ליקויים קטנים בדוח אין בכך כדי למנוע מה הנאשם להшиб לאשמה).
7. עוד טוענת המאשימה כי גם אם יקבל בית המשפט את טענת הסגנור עדין ניתן יהיה להרשייע את הנאשם בעבירה אחרת של נהיגה בקלות ראש וזאת בהתאם לסעיף 184 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982.
8. מטרת הטענה שאין להшиб לאשמה היא להביא לסתום המשפט הפלילי מקום שהتابיעה לא הרימה את נטל הבאת הראיות באמצעות ראיות לכואירות להוכחת הנטען בכתב האישום (ע"פ 24/זрак נ' היעם ש פ"ד 504, 522, מפי כב' השופט אגרנט כתוארו אז). כדי לעبور את המשוכה שבעקבותיה תחוויב ההגנה להшиб לאשמה "אין צורך אלא בראיות בסיסיות, אם כי דלות, להוכחת יסודותיה של העבירה שפרטיה הובאו בכתב האישום,DOI בקיומה של מערכת ראיות ראשונית המעבירת את הנTEL של הבאת הראיות על שם הנאשם" (דברי כב' השופט ש. לויון (כתוארו אז) בע"פ 141/מ. נ' טובול ואת' פ"ד לט 596, 606-607).
9. בפס"ד כחלון לעיל קבע כב' השופט שmag (כתוארו אז) כי "אין לדקדק בשלב דיןוני זה כחות השערה ולערוך בדיקה מסועפת כדי להסיק אם אכן הוכח לכואורה כל פרט שלו וכי יסוד משנה מלאה שהזוכרו באישום. די בכך שיהיו ראיות לכואורה לגבי היסודות המרכזיים של האישום" (ר' להשלמת התמונה סדר הדין הפלילי, יעקב קדמי, מהדורה מעודכנת - תשס"ט (2009) חלק שני, עמ' 1444-1448).
10. וכן הכלל אל הפרט - על סמך החומר שבפני ובהתחשב בכך שבשלב זה בית המשפט אינו בוחן את משקל הראיות ומהימנות העדים, אני סבורה כי הוצאה תשתיית ראייתית לכואורה במידה מסוימת, שיש

בזה כדי להעביר את נטול ההחלטה הראיות מההתביעה לנאים.

11. לאור כל האמור לעיל אני דוחה את הבקשה כי אין להшиб לאשמה. על הנאים להשיב לאישום התלו
ועומד נגדו.

12. פרשת ההגנה תשמע בתאריך 13.3.16 שעה 00:13. הצדדים יהיו מוכנים לסקם בעל פה בתום הדיון
כל שברצונם להפנות לאסמכאות משפטיות יהיו ערוכים להגשתן בבית המשפט במהלך הדיון.

ניתנה היום, א' בטבת תשע"ו, 13 דצמבר 2015, בהעדר
הצדדים.